

17 Απριλίου, 1991

(Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΠΙΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΓΙΑΛΛΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 529/88, 551/88, 561/88, 681/88).

- 5 *Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και η εφαρμογή τους εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει όταν η ερμηνεία και εφαρμογή που δόθηκε από το αρμόδιο διοικητικό όργανο, την Επιτροπή, ήταν εύλογη μια και κατέληξε στο αμφισβητούμενο συμπέρασμα ύστερα από δέουσα έρευνα — Πάγια νομολογία.*
- 10 *Διοικητικό Δίκαιο — Γενικές Αρχές — Αρχή της υιοθέτησης της πλέον ευνοϊκής για το διοικούμενο θέσης σε περίπτωση αμφιβολίας — Ειδικά, η περίπτωση μη ευκρινούς ημερομηνίας αποστολής σε ταχυδρομικό φάκελο.*
- 15 *Εγκύκλιος 625 — Κανονιστικές διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, λειτουργία και αρμοδιότητες των τμηματικών επιτροπών — Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας οφείλει "εντός δύο εβδομάδων από της τελευταίας ημερομηνίας για την υποβολή αιτήσεων" να αποστέλλει στην Τμηματική Επιτροπή τα νενομισμένα έγγραφα — Η προθεσμία πρέπει να θεωρηθεί ενδεικτική όπως κατά κανόνα συμβαίνει με παρόμοιες προθεσμίες οι οποίες διατηρούν αυτόν το χαρακτήρα εφόσον δεν ορίζεται ρητά ότι είναι ανατρεπτικές.*
- 20 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Η μεσολάβηση μίας ημέρας από τη διεξαγωγή προφορικής συνεντεύξεως έως την αξιολόγηση του υποψηφίου από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας δεν αποτελεί τέτοιο χρόνο που να επηρεάσει τις εντυπώσεις και σκέψεις των μελών της Επιτροπής.*
- 25 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Δεν είναι απαραίτητο να γίνεται αναφορά, από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρε-*

σίας, σε κάθε συγκεκριμένο έγγραφο ή στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη.

Έννομο Συμφέρον — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές
— Δεν υπάρχει έννομο συμφέρον προσβολής διορισμού ή προαγωγής άλλου σε δημόσια θέση αν ο προσφεύγων δεν κατέχει τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας. 5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην απόφαση του διοικητικού οργάνου και δεν ακυρώνει διορισμό ή προαγωγή όταν η απόφαση έχει ληφθεί σύμφωνα με το νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης περίπτωσης και είναι εύλογα επιτρεπτή σε αυτό — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή ή διορισμό, στην κρίση του αρμόδιου οργάνου και δεν επεμβαίνει εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι εκείνου που διορίστηκε ή προάχθηκε. 10 15

Με τις προσφυγές αυτές, που συνεκδικάστηκαν ζητήθηκε η ακύρωση απόφασης με την οποία η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας διόρισε ή προήγαγε, μεταξύ άλλων, τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Διοικητικού Λειτουργού, Γενικό Διοικητικό Προσωπικό, αντί καιή στη θέση των αιτητών. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

(1) Προκύπτει από τα σχετικά πρακτικά της Ε.Δ.Υ. τόσο ότι η επίδικη απόφαση ήταν προϊόν δέουσας έρευνας, χωρίς να έχει αποδειχθεί από τους αιτητές ο,τιδήποτε αντίθετο, όσο και ότι ήταν δεόντως αιτιολογημένη με τη συμπλήρωση της αιτιολογίας από τα στοιχεία των φακέλων. Ως προς το συμπέρασμα της Ε.Δ.Υ. σχετικά με την κατοχή του πλεονεκτήματος από τα ενδιαφερόμενα μέρη θα μπορούσε να λεχθεί ότι ήταν εύλογο και μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς της. Είναι πάγια νομολογημένο ότι η ερμηνεία και εφαρμογή ενός σχεδίου υπηρεσίας εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ε.Δ.Υ. και το δικαστήριο στην άσκηση του δικαστικού του ελέγχου δεν επεμβαίνει όταν η ερμηνεία και εφαρμογή ήταν εύλογες, μια και το αμφισβητούμενο συμπέρασμα προέκυψε ύστερα από δέουσα έρευνα όπως έγινε στην προκειμένη περίπτωση. 25 30 35

(2) Αποτελεί πάγια πρακτική της Ε.Δ.Υ. ότι αιτήσεις θεωρούνται ότι έχουν αποσταλεί κατά την ημερομηνία ταχυδρομικής τους. Στη μία από τις δύο προβαλλόμενες περιπτώσεις καθυστέρησης, η Ε.Δ.Υ. κατέληξε ότι η αίτηση μπορούσε να θεωρηθεί ότι στάλθηκε εμπρόθεσμα αφού ζήτησε πληροφορίες από τον Διευθυντή του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών και προέβηκε γενικά στη δέουσα έρευνα. Στη δε άλλη περίπτωση, η Ε.Δ.Υ. διαπίστωσε ότι στον ταχυδρομικό φάκελλο υπήρχε σφραγίδα που αν και δεν ήταν απόλυτα ευκαρινής φαινόταν να είναι η 12η Ιουνίου, 1986, ημερομηνία που φέρει η αίτηση. Η Ε.Δ.Υ. δίνει πλήρη αιτιολογία για το 40 45

θέμα αυτό και ορθά έκρινε, μια και υπήρχε κάποια αμφιβολία, ότι έπρεπε να υιοθετηθεί την πιο πάνω ευνοϊκή για το διοικούμενο θέση.

(3) Για την περίπτωση των υποψηφίων-συγγενών των δύο μελών της Ε.Δ.Υ., όσον αφορά το ένα μέλος αποδείχθηκε εσφαλμένη η εντύπωση ότι υπήρχε οποιαδήποτε συγγένεια και η κόρη της συζύγου του άλλου μέλους από προηγούμενο γάμο συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή, η ίδια όμως απέσυρε την υποψηφιότητά της προς προσέλθει στις συνεντεύξεις ενώπιον της Ε.Δ.Υ. Άρα, ούτε οι συστάσεις υπέρ της επηρέασαν τον αιτητή που είχε και ο ίδιος συστηθεί αλλά ούτε και η προσωρινή υποψηφιότητά της μπορεί να θεωρηθεί ότι επηρέασε την κρίση του μέλους της Ε.Δ.Υ. Οι δε αρχικές συνεδρίες της Ε.Δ.Υ. δεν μπορούν να έχουν οποιαδήποτε επίδραση στην όλη υπόθεση διότι αποτελούσαν προκαταρκτικό στάδιο και δεν έλαβε χώρα καμμία συζήτηση για επιλογή που να επηρεάσει τον αιτητή.

(4) Πρέπει να σημειωθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση υπήρχαν 428 υποψήφιοι και ασφαλώς χρόνος περισσότερος από δύο εβδομάδες μπορούσε να χρειασθεί για να συγκεντρωθεί όλο το απαραίτητο υλικό πριν υποβληθούν τα νενομισμένα έγγραφα στην Τμηματική Επιτροπή. Επίσης, δεν υπήρξε κανένα δυσμενές αποτέλεσμα για τον αιτητή. Η τασόμενη προθεσμία πρέπει να θεωρηθεί ενδεικτική, όπως κατά κανόνα είναι οι παρόμοιες προθεσμίες που διατηρούν αυτό το χαρακτήρα εφόσον δεν ορίζεται ρητά ότι είναι ανατρεπτικές, προσέγγιση που βρίσκει και νομολογιακή υποστήριξη.

(5) Το γεγονός της προβαλλόμενης μη αποστολής των συγκεκριμένων εμπιστευτικών εκθέσεων από μόνο του δεν μπορεί να είχε δυσμενείς επιπτώσεις αφού και ο ίδιος ο αιτητής συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή. Επίσης, ως προς το παράπονο της αξιολόγησης υποψηφίων μία ημέρα μετά την προφορική συνέντευξή τους και όχι αμέσως μετά από αυτήν όπως συνέβη με άλλους υποψηφίους, δεν μπορεί να ευσταθήσει γιατί η πάροδος μίας ημέρας δεν αποτελεί τέτοιο χρόνο που να επηρεάσει τις εντυπώσεις και σκέψεις των μελών της Ε.Δ.Υ.

(6) Όσο για την αιτίαση συγκεκριμένων αναφορών στις εμπιστευτικές εκθέσεις έχει νομολογηθεί ότι δεν είναι απαραίτητο να γίνεται αναφορά σε κάθε συγκεκριμένο έγγραφο ή στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη. Και για το θέμα της κατοχής του ακαδημαϊκού προσόντος η κρίση της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογη στα πλαίσια της διακριτικής της ευχέρειας και εύλογα εφάρμοσε το σχέδιο υπηρεσίας στην περίπτωση και επομένως δεν τίθεται θέμα επέμβασης του Δικαστηρίου για τους ήδη αναφερθέντες νομολογιακά καθιερωμένους λόγους.

(7) Αναφορικά με την προσφυγή αρ. 551/88, το παράπονο του αιτητή ότι εσφαλμένα δεν επιλέχθηκε για διορισμό ή προαγωγή δεν

ευσταθεί γιατί το σχέδιο υπηρεσίας μεταξύ άλλων προνοεί σαν απαιτούμενο προσόν ότι "οι υποψήφιοι πρέπει να επιτύχουν σε ειδικό γραπτό διαγωνισμό...". Ο αιτητής, όπως είναι παραδεκτό και από τον ίδιο, δεν έχει επιτύχει στον ειδικό γραπτό διαγωνισμό.

Επιτόμως δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει το διορισμό ή την προαγωγή άλλου σε δημόσια θέση μια και δεν κατέχει τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας. Η οχληρία κατά τη διεξαγωγή του διαγωνισμού δεν μπορεί ασφαλώς να αποτελέσει λόγο ακυρώσεως αφού οι συνθήκες διεξαγωγής του διαγωνισμού ήταν για όλους οι ίδιες και όχι μόνο για τον αιτητή.

(8) Στην προσφυγή αρ. 561/88 μπορεί να γίνει παραπομπή στα όσα ειπώθηκαν στην υπόθεση αρ. 526/88. Όσο δε για την προσφυγή αρ. 681/88, το περιεχόμενο των εκτεταμένων ισχυρισμών καλύπτει κάθε δυνατό λόγο ακυρώσεως. Θα πρέπει να λεχθεί σχετικά ότι το καθήκον της Ε.Δ.Υ. σε τέτοιες περιπτώσεις είναι η επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για την εκτέλεση των καθηκόντων της υπό πλήρωση θέσης και όχι η προαγωγή των ήδη υπηρετούντων στη δημόσια υπηρεσία.

(9) Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην απόφαση του διοικητικού οργάνου και δεν ακυρώνει διορισμό ή προαγωγή όταν η απόφαση έχει ληφθεί σύμφωνα με το νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης περίπτωσης και είναι εύλογα επιτρεπτή σε αυτό. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή ή διορισμό, στην κρίση του αρμοδίου οργάνου και δεν επεμβαίνει εκτός εάν ένας αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι εκείνου που διορίστηκε ή προάχθηκε.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Papapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61.

Frangoullides and another v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1680.

Mikellidou v. Republic (1981) 3 C.L.R. 461.

Savva and Another v. Public Service Commission (1988) 3 C.L.R. 102.

Χατζηδάς ν. Της Δημοκρατίας (Α.Ε. 606, ημερ. 19.5.89).

Ηλία ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 590, ημερ. 14.3.89).

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (Α.Ε. 859, ημερ. 30.1.90).

Προσφυγές

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δη-

μόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη διοριστήριαν και/ή προαχθήριαν στη θέση Διοικητικού Λειτουργού, Γενικό Διοικητικό Προσωπικό αντί των αιτητών.

5 Α. Παπαχαραλάμπους, για τους αιτητές στις υποθέσεις 52/88 και 561/88.

Χρ. Κιτρομηλίδης, για τον αιτητή στην υπόθεση 551/88.

Ν. Λοΐζου, για τον αιτητή στην υπόθεση 681/88.

10 Λ. Κουρσουμπά (Κα.), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Α. Μαρκίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Σανταμά-Πατσαλίδου.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη.

Cur. adv. vult.

15 Ο Πρόεδρος κ. Α. Λοΐζου ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

20 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π: Με τις προσφυγές αυτές, που συνεδικάστηριαν ύστερα από οδηγίες του Δικαστηρίου που έγιναν με τη συγκατάθεση των μερών, ζητείται η ακύρωση της επίδικης απόφασης με την οποία η Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας διόρισε ή προήγαγε, μεταξύ άλλων, τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Διοικητικού Λειτουργού, Γενικό Διοικητικό Προσωπικό, από τις 3 Μαΐου, 1988, αντί, και/ή στη θέση των αιτητών.

25 Με τις Προσφυγές Αριθ. 529/88, 551/88 και 561/88 προβάλλεται ο διορισμός ή προαγωγή και των 17 προαχθέντων που τα ονόματα τους παρατίθενται πιο κάτω:-

1. Αυξεντίου Παναγιώτα.

2. Βαρνάβας Ανδρέας.

30 3. Γερμανού Αναστασία.

4. Κουφτερού Αφροδίτη.
5. Μαυρίδου Δανάη.
6. Ορφανίδου Άννα.
7. Σανταμά-Πατσαλίδου Μαριάννα.
8. Τήλλυρου Παναγιώτης. 5
9. Ζακχαίου Αγάθη.
10. Ηλιάδης Ηλίας.
11. Ιωάννου Ανδρέας.
12. Καστελλανή Μηλίτσα.
13. Κουρτελλή Ρέα-Νάπα. 10
14. Παπαχριστοδούλου-Παπαποστόλου Κατερίνα
15. Σαββίδου Λουίζα.
16. Τουμάζου Αργυρώ.
17. Φοίνιου Ορθοδοξία.

Με την Προσφυγή Αριθ. 681/88 προσβάλλεται ο διορισμός ή προαγωγή όλων των πιο πάνω πλην του Ανδρέα Βαρνάβα, ενδιαφερόμενο μέρος αριθ. 1, της Αφροδίτης Κουφτερού, ενδιαφερόμενο μέρος αριθ. 4, και της Μαριάννας Σανταμά-Πατσαλίδου, ενδιαφερόμενο μέρος αριθ. 7. 15 20

Οι προσφυγές Αριθ. 529/88 και 561/88 αποσύρθηκαν εναντίον του Ανδρέα Ιωάννου, ενδιαφερόμενου μέρους αριθ. 11, και απορρίφθηκαν.

Η θέση Διοικητικού Λειτουργού είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής και γι' αυτό, για την πλήρωση των θέσεων δημοσυντάκτων και οι 17 κενές θέσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 23 Μαΐου 1986, Γνωστοποίηση 1340, με τελευταία ημερομηνία για την υποβολή αιτήσεων τις 14 Ιουνίου, 1986. 25

Σε ανταπόκριση στην πιο πάνω γνωστοποίηση υποβλήθηκαν συνολικά 428 αιτήσεις.

5 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, - η Επιτροπή - ενεργώντας σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενεργείας των Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το άρθρο 36 των Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1986 (Κανονιστική Διάταξη 3), έστειλε στο Διευθυντή της 10 Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ως Προέδρου της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής, τις 428 αιτήσεις των υποψήφιων, καθώς και πέντε αντίγραφα της σχετικής ανακοίνωσης και του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Διοικητικού Λειτουργού.

15 Ο Πρόεδρος της Τμηματικής αυτής Επιτροπής, με επιστολή του ημερομηνίας 19 Αυγούστου, 1987 (Παράρτημα 7), διαβίβασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, η οποία σύστησε προς επιλογή για διορισμό ή προαγωγή στις πιο πάνω κενές θέσεις, κατ' αλφαβητική σειρά, 68 υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν 20 τόσο οι αιτητές εκτός του αιτητή στην Υπόθεση Αριθ. 551/88, Ν. Βακανά, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο λόγος που δε συστήθηκε ο αιτητής Βακανάς ήταν διότι δεν πέτυχε στον ειδικό γραπτό διαγωνισμό που διεξήχθη από την Τμηματική Επιτροπή για σκοπούς πλήρωσης των θέσεων. 25

Η Επιτροπή στη συνεδρίαση της με ημερομηνία 12 Δεκεμβρίου, 1987, αφού έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, και με βάση τα ενωπίον της στοιχεία, αποφάσισε να καλέσει σε συνεντεύξεις τους υποψήφιους 30 που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή.

Η Επιτροπή δέχτηκε τους υποψήφιους, περιλαμβανόμενων και των αιτητών, σε συνεντεύξεις και στη συνεδρίασή της, της 26ης Φεβρουαρίου, 1988, (Παράρτημα 16) ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των 35 υποψήφιων.

Το σχετικό πρακτικό της συνεδρίας της Επιτροπής, κατά την οποία έγινε η τελική αξιολόγηση, επιλογή και διορισμός ή προαγωγή των ενδιαφερόμενων μερών, είναι το πιο κάτω:-

"Η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψήφιων. 5

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψήφιων, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψήφιων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Πρώτου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ο οποίος ήταν παρών κατά τις συνεντεύξεις των υποψήφιων. 10 15

Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης διαθέτουν οι ακόλουθοι υποψήφιοι: 20

1. Γιάλλουρος Επαμεινώνδας
2. Ζαχαρίου Αγάθη
3. Ηλιάδης Ηλίας
4. Καμπούρης Λοΐζος 25
5. Καστελλανή Μηλίτσα
6. Κουρτελλή Ρέα-Νάπα
7. Μιχαηλίδου Χρυστάλλα
8. Παπαχριστοδούλου-Παπαποστόλου Κατερίνα
9. Σαββίδου Λουίζα 30

10. Φοίνιου Ορθοδοξία
11. Κατξηβασιλείου Θεοδώρα
12. Χρίστου Παναγιώτης
13. Χριστούδίας Χρίστος.

5 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενάπιόν της ουσιώδη στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των προσόντων, της πείρας, των αποτελεσμάτων του ειδικού γραπτού διαγωνισμού και της απόδοσης των υποψήφρων στις συνεντεύξεις, έκρινε ότι οι παρακάτω υπερέχουν γενικά των άλλων υποψήφρων και τους επέλεξε

10 σαν τους πιο κατάλληλους για διορισμό/προαγωγή στη μόνιμη (Ταχτ. Προϋπ.) θέση Διοικητικού Λειτουργού, Γενικό Διοικητικό Προσωπικό:

15 1. ΓΕΡΜΑΝΟΥ Αναστασία, η οποία ήταν εξαιρετη στη συνέντευξη, έλαβε 200 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και διαθέτει πτυχίο στα Οικονομικά.

20 2. ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΗ Μηλίτσα, η οποία ήταν εξαιρετη στη συνέντευξη, έλαβε 182 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό (στα Αγγλικά η βαθμολογία της ήταν 50 μονάδες με αποτέλεσμα η γενική βαθμολογία της σε σύγκριση με άλλους να είναι λίγο πιο κάτω), έχει πανεπιστημιακό πτυχίο με γενική βαθμολογία 'Λίαν Καλώς' και διαθέτει το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας.

25 3. ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ Άννα, η οποία ήταν εξαιρετη στη συνέντευξη, έλαβε 221 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και διαθέτει πανεπιστημιακό τίτλο Μ.Α..

30 4. ΠΑΤΣΑΛΙΔΟΥ-ΣΑΝΤΑΜΑ Μαριάννα, η οποία ήταν εξαιρετη στη συνέντευξη, έλαβε 204 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και διαθέτει πανεπιστημιακό πτυχίο στα Νομικά με βαθμολογία 'Λίαν Καλώς'.

5. ΣΑΒΒΙΔΟΥ Λουΐζα, η οποία ήταν εξαιρετη στη συνέντευξη, έλαβε 215 βαθμούς στο γραπτό διαγωνι-

σμό, έχει πανεπιστημιακό πτυχίο Οικονομικών και διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

6. ΗΛΙΑΔΗΣ Ηλίας, ο οποίος ήταν πάρα πολύ καλός στη συνέντευξη, έλαβε 204 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό, έχει πανεπιστημιακό πτυχίο Νομικής με βαθμολογία 'Λίαν Καλώς' και διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται από το Σχέδιο Υπηρεσίας. 5

7. ΒΑΡΝΑΒΑΣ Ανδρέας, ο οποίος ήταν πάρα πολύ καλός στη συνέντευξη, έλαβε 235 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό, έχει πτυχίο Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πανεπιστημιακό πτυχίο Νομικής και Master of International Management. 10

8. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ Παναγιώτα, η οποία ήταν πάρα πολύ καλή στη συνέντευξη, έλαβε 218 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και έχει Β.Α.. 15

9. ΚΟΥΦΤΕΡΟΥ Αφροδίτη, η οποία ήταν πάρα πολύ καλή στη συνέντευξη, έλαβε 232 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και έχει πανεπιστημιακό τίτλο Β.Α..

10. ΜΑΥΡΙΑΔΟΥ Δανάη, η οποία ήταν παρά πολύ καλή στη συνέντευξη, πήρε 252 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και έχει L.L.B. Law. 20

11. ΤΗΛΑΥΡΟΥ Παναγιώτης, ο οποίος ήταν πάρα πολύ καλός στη συνέντευξη, έλαβε 229 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και έχει τίτλο M.Sc.. 25

12. ΤΟΥΜΑΖΟΥ Αργυρώ, η οποία ήταν πάρα πολύ καλή στη συνέντευξη, έλαβε 236 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και διαθέτει πανεπιστημιακό πτυχίο Νομικής με βαθμό 'Λίαν Καλώς'.

13. ΖΑΚΧΑΙΟΥ Αγάθη, η οποία ήταν πάρα πολύ καλή στη συνέντευξη, έλαβε 190 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό και έχει πανεπιστημιακό πτυχίο Νομικής. 30

διαθέτει το πλεονέκτημα και είναι δημόσιος υπάλληλος με 'Εξαιρέτες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις.

14. ΚΟΥΡΤΕΛΛΗ Ρέα-Νάπα, η οποία ήταν πάρα πολύ καλή στη συνέντευξη, έλαβε 197 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό, έχει τίτλο Β.Σc. και ως δημόσιος υπάλληλος διαθέτει το πλεονέκτημα.

15. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Κατερίνα, η οποία ήταν πάρα πολύ καλή στη συνέντευξη, έλαβε 189 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό (έχει πάνω από 60 και στα τρία θέματα) και ως δημόσιος υπάλληλος διαθέτει και το πλεονέκτημα.

16. ΦΟΙΝΙΟΥ Ορθοδοξία, η οποία ήταν πολύ καλή στη συνέντευξη, έλαβε 192 βαθμούς στο γραπτό διαγωνισμό, διαθέτει το πλεονέκτημα και είναι δημόσιος υπάλληλος με καθόλα 'Εξαιρέτες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις στα τρία τελευταία χρόνια.

'Όσον αφορά τη 17η θέση η Επιτροπή προέβη σε ιδιαίτερη σύγκριση ανάμεσα στους Ιωάννου και Παπαδόπουλο, οι οποίοι κρίθηκαν ως πάρα πολύ καλοί στις συνεντεύξεις. Στο γραπτό διαγωνισμό ο Παπαδόπουλος έλαβε 221 μονάδες έναντι 192 του Ιωάννου, όμως η Επιτροπή παρατήρησε ότι ο λόγος για τον οποίο ο Ιωάννου έλαβε χαμηλότερη βαθμολογία είναι γιατί στα Αγγλικά πήρε μόνο 50 μονάδες, ενώ στα Ελληνικά και στις Γενικές γνώσεις πήρε 72 και 70 μονάδες, αντίστοιχα, σ' αντιδιαστολή με τον Παπαδόπουλο, ο οποίος αν και στα Ελληνικά πήρε βαθμολογία μόνο 54 μονάδες, ωστόσο η γενική του βαθμολογία ανέβηκε γιατί πήρε 97 μονάδες στα Αγγλικά.

Η Επιτροπή έχοντας υπόψη τα πιο πάνω και λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι ο Ανδρέας ΙΩΑΝΝΟΥ είναι δημόσιος υπάλληλος, τον επέλεξε για τη 17η θέση."

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με ημερομηνία 2 Απριλίου, 1988, κατατέθηκαν στοιχεία

σχετικά με το χαρακτήρα και το ποινικό μητρώο οκτώ από τους υποψήφιους που είχαν επιλεγεί για διορισμό και οι οποίοι δεν ήταν δημόσιοι υπάλληλοι. Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη ότι οι υποψήφιοι αυτοί είναι καλού χαρακτήρα και δεν έχουν καταδικαστεί για ποινικά αδικήματα, αποφάσισε να τους προσφέρει διορισμό. Ως ημερομηνία ισχύος του διορισμού τους ορίστηκε η 3η Μαΐου, 1988.

5

Οι διορισμοί ή προαγωγές των ενδιαφερόμενων μερών δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, με ημερομηνία 27 Μαΐου, 1988 και αριθμό Γνωστοποίησης 2327.

10

Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Κατερίνα Παπαχριστοδούλου-Παπαστόλου, η οποία κατείχε τη θέση Γραφέα 2ης Τάξης, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό κατά την ημερομηνία λήψης της πιο πάνω απόφασης, αυτή με νεότερη απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με ημερομηνία 4 Ιουλίου, 1988 προάχθηκε στη συνδυασμένη θέση Γραφέα 1ης Τάξης, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό, από 1 Μαΐου, 1988, σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπουργικού Συμβουλίου (Απόφαση Αρ. 26.459 ημερ. 14 Νοεμβρίου, 1985) που διέπουν την προαγωγή υπαλλήλων κατεχόντων συνδυασμένες θέσεις ή τάξεις.

15

20

Πριν προχωρήσω να εξετάσω τους επί μέρους λόγους αναφορικά με τις διάφορες προσφυγές, θα πρέπει να λεχθεί εδώ ότι ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν προέβηκε στη δέουσα έρευνα δεν ευσταθεί γιατί οι αιτήσεις και φακέλοι όλων των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι ήταν ενώπιον της Επιτροπής, η οποία αναφέρει στο σχετικό πρακτικό ότι εξέτασε τους φακέλους όλων των υποψηφίων και τις αιτήσεις με τα δικαιολογητικά τους. Τίποτε δεν έχει αποδειχθεί από τους αιτητές περί του αντιθέτου.

25

30

Ο δεύτερος λόγος που προβάλλεται από τους αιτητές και μπορεί ν' απαντηθεί στο στάδιο αυτό είναι ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη. Και αυτός δεν ευσταθεί γιατί μέσα από τα πρακτικά των συνεδριάσε-

35

ων της Επιτροπής φαίνεται η αιτιολογία η οποία πρέπει να εξετάζεται σε συνάρτηση με τα στοιχεία των αιτήσεων και φακέλους που ήταν ενώπιόν της, από τα οποία επίσης καταδεικνύεται ότι έγινε η σύγκριση των υποψηφίων και η
5 όλη αιτιολογία συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων που βρίσκονταν ενώπιον της Επιτροπής.

Στην Προσφυγή Αριθ. 529/88 προβάλλεται, αναφορικά με το "πλεονέκτημα" που προνοείται από το σχέδιο υπηρεσίας, ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής είχε το πλεονέκτημα
10 αυτό, σ' αντίθεση με τα ενδιαφερόμενα μέρη που δεν το είχαν. Συγκεκριμένα, οκτώ από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν ήταν δημόσιοι υπάλληλοι και επομένως δεν το είχαν, ενώ για τους υπόλοιπους εγείρεται ο ισχυρισμός ότι η πείρα τους δεν ήταν σχετική με τα καθήκοντα της θέσης,
15 όπως προνοεί το σχέδιο υπηρεσίας.

Η παράγραφος 3(6) του σχεδίου υπηρεσίας προνοεί ότι: "Πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία θα αποτελεί πλεονέκτημα".
20

Στην περίπτωση αυτού του αιτητή η πείρα του στη Δημόσια Υπηρεσία κρίθηκε από την Επιτροπή ως πλεονέκτημα. Ως προς το ποιοι από τους υποψηφίους διέθεταν το πλεονέκτημα κρίθηκε από την Επιτροπή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία τα οποία ήταν η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και οι προσωπικοί φάκελοι των δημοσίων υπαλλήλων. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή ήταν αποτέλεσμα έρευνας στοιχείων που ζήτησε και τέθηκαν ενώπιόν της και θα μπορούσε να λεχθεί ότι ήταν
25 εύλογο και μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς της.
30

Είναι πάγια νομολογημένο ότι η ερμηνεία και εφαρμογή ενός σχεδίου υπηρεσίας εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και το δικαστήριο στην άσκηση του δικαστικού του ελέγχου δεν επεμβαίνει όταν η ερμηνεία και εφαρμογή που δόθηκε από το αρμόδιο διοικητικό όργανο, την Επιτροπή, ήταν εύλογη, μια και κατάληξε στο αμφι-
35

σβητούμενο συμπέρασμα ύστερα από δέουσα έρευνα (όπως έγινε στην προκειμένη περίπτωση - βλέπε *Parapetrou v. Republic*, 2 R.S.C.C. 61 στη σελίδα 69, *Frangoullides and Another v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1680 στις σελίδες 1684-5 και *Mikellidou v. Republic* (1981) 3 C.L.R. 461). 5

Ο επόμενος λόγος που προβάλλεται από μέρους του αιτητή αυτού είναι ότι η όλη διαδικασία είναι άκυρη γιατί οι αιτήσεις των υποψήφων Γεωργίας Γεωργίου και Παναγιώτη Τήλλυρου (ενδιαφερόμενο μέρος αριθ. 8), έφθασαν στο γραφείο της Επιτροπής μετά την καθορισθείσα τελευταία ημερομηνία για υποβολή αιτήσεων, και δεν υπάρχει μαρτυρία ότι ταχυδρομήθηκαν εμπρόθεσμα. 10

Όπως φαίνεται από την παράγραφο 5 της Γνωστοποίησης που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας "Αιτήσεις θα πρέπει να υποβληθούν στο Έντυπο Γεν.6 και να αποσταλούν στον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, στη Λευκωσία, όχι αργότερα από τις 14 Ιουνίου, 1986". 15

Αποτελεί πάγια πρακτική της Επιτροπής ότι αιτήσεις θεωρούνται ότι έχουν αποσταλεί κατά την ημερομηνία ταχυδρομήσεώς τους. Στην περίπτωση αυτή οι δύο αιτήσεις έφθασαν στο γραφείο της Ε.Δ.Υ. στις 20 Ιουνίου του 1986. Σε ειδική συνεδρία στις 14 Ιουλίου, 1986, η Επιτροπή αφού ζήτησε πληροφορίες από το Διευθυντή του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών και προέβηκε στη δέουσα έρευνα αποφάσισε ότι η αίτηση της Γεωργίας Γεωργίου μπορούσε να θεωρηθεί ότι στάλθηκε εμπρόθεσμα και ότι η αιτήτρια αυτή θα λαμβανόταν υπόψη ως υποψήφια για τις κενές θέσεις Διοικητικού Λειτουργού. 20
25
30

Όσον αφορά την αίτηση του Παναγιώτη Τήλλυρου η Επιτροπή διαπίστωσε ότι στον ταχυδρομικό φάκελο υπήρχε σφραγίδα η οποία αν και δεν ήταν απόλυτα ευκρινής φαινόταν να είναι η 12η Ιουνίου, 1986, ημερομηνία που φέρει η αίτηση. Η Επιτροπή δίνει πλήρη αιτιολογία για το θέμα αυτό και αρθρά έκανε, μια και υπήρχε κάποια 35

αμφιβολία, ότι έπρεπε να υιοθετήσει την πιο πάνω ευνοϊκή για το διοικούμενο, θέση.

- Ο επόμενος λόγος αναφέρεται στο γεγονός ότι δύο μέλη της Επιτροπής οι κ. Χρ. Χατζηπροδρόμου και Ν. Παπαξενοφώντος εξαίρεσαν τους εαυτούς τους γιατί δήλωσαν ότι είχαν συγγενείς υποψήφιους ενώ μεταγενέστερα έλαβαν μέρος στις σχετικές συνεδρίες. Αναφορικά με τον κ. Παπαξενοφώντος φάνηκε ότι ήταν εσφαλμένη η εντύπωσή του ότι συγγενής του είχε υποβάλει αίτηση.
- Αυτό διευκρινίστηκε στην επόμενη συνεδρία της Επιτροπής στις 14/7/1986 και επομένως δεν υπήρχε κανένα κώλυμα. Ως προς τον κ. Χατζηπροδρόμου, η κόρη της συζύγου του από προηγούμενο γάμο, Μελίνα Κατσουνωτού, ήταν υποψήφια. Αυτή συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή (Παράρτημα 8), η ίδια όμως απέσυρε την υποψηφιότητά της πριν προσέλθει στις συνεντεύξεις ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Άρα ούτε οι συστάσεις της Κατσουνωτού από την Τμηματική Επιτροπή δεν επηρέασαν τον αιτητή που είχε και ο ίδιος συστηθεί, αλλά ούτε και η προσωρινή υποψηφιότητά της δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επηρέασε την κρίση του κ. Χατζηπροδρόμου. Οι δε συνεδρίες της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου, 1986 και 12 Δεκεμβρίου, 1987 δεν μπορούν να έχουν οποιαδήποτε επίδραση στην όλη υπόθεση γιατί οι συνεδρίες αυτές αποτελούσαν προκαταρκτικό στάδιο και δεν έλαβε χώρα καμιά συζήτηση για επιλογή που να επηρεάσει τον αιτητή (βλέπε *Savvas and Another v. Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 102).

- Ο επόμενος λόγος που επικαλείται ο αιτητής αυτός είναι ότι η Επιτροπή παρέβη τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, λειτουργία και αρμοδιότητες των τμηματικών επιτροπών, Εγκύλιος 625, σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή οφείλει "εντός δύο εβδομάδων από της τελευταίας ημερομηνίας για την υποβολή αιτήσεων" να αποστέλλει στην Τμηματική Επιτροπή τα νενομιμμένα έγγραφα. Στην προκειμένη περίπτωση η Επιτροπή απέστειλε τα έγγραφα σε περίοδο τεσσάρων εβδομάδων.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση υπήρχαν 428 υποψήφιοι και ασφαλώς χρόνος περισσότερος από δύο εβδομάδες μπορούσε να χρειασθεί για να συγκεντρωθεί όλο το απαραίτητο υλικό πριν υποβληθούν τα νενομισμένα έγγραφα στην Τμηματική Επιτροπή. Επίσης, δεν υπήρξε κανένα δυσμενές αποτέλεσμα για τον αιτητή. Η πιο πάνω προθεσμία που τάσσεται στις Κανονιστικές Διατάξεις πρέπει να θεωρηθεί ενδεικτική, όπως κατά κανόνα έχουν παρόμοιες προθεσμίες και οι οποίες διατηρούν αυτό το χαρακτήρα εφόσον δεν ορίζεται ρητά ότι είναι ανατρεπτικές. Υποστήριξη στην προσέγγιση αυτή μπορεί να βρει ένας στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση Χατζηδάς ν. Της Δημοκρατίας, Αναθεωρητική Έφεση 606 που δόθηκε στις 19 Μαΐου, 1989.

Ένα άλλο παράπονο είναι ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις τριών ενδιαφερομένων μερών δε φαίνεται να είχαν σταλεί στην Τμηματική Επιτροπή. Αλλά τούτο το γεγονός και μόνο δεν μπορεί να είχε δυσμενείς επιπτώσεις για τον αιτητή αυτό ο οποίος συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή.

Ως προς το παράπονο ότι η προφορική συνέντευξη 10 υποψήφιων μεταξύ των οποίων και ο αιτητής έγινε στις 11 Φεβρουαρίου, 1988, ενώ η σχετική αξιολόγηση την επομένη 12 Φεβρουαρίου, 1988, και το ότι τούτο επηρέασε δυσμενώς τον αιτητή έναντι άλλων υποψήφιων που αξιολογήθηκαν αμέσως μετά τη σχετική συνέντευξη, δεν μπορεί να ευσταθήσει γιατί η πάροδος μιας ημέρας δεν αποτελεί τέτοιο χρόνο που να επηρεάσει τις εντυπώσεις και σκέψεις των μελών της Επιτροπής.

Ένα άλλο παράπονο του αιτητή αυτού είναι ότι δε γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή στα πρακτικά της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας στο Παράρτημα 16.

Είναι φανερό ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη, μελέτησε και αξιολόγησε όλα τα ουσιώδη στοιχεία της υπόθεσης όπως αναφέρει η ίδια στο πρακτικό (Παράρτημα 16), και

έχει νομολογηθεί ότι δεν είναι απαραίτητο να γίνεται αναφορά σε κάθε συγκεκριμένο έγγραφο ή στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη. Γι' αυτό ο λόγος αυτός δεν μπορεί να ευσταθήσει.

5 Ο επόμενος λόγος που προβάλλει ο αιτητής αυτός είναι ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Ρέα-Νάπα Κουρτελλή και Άννα Ορφανίδου δεν είχαν το απαιτούμενο από το σχέδιο υπηρεσίας ακαδημαϊκό προσόν. Το σχέδιο υπηρεσίας προβλέπει:-

10 "(1) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο ή ισότιμο προσόν σε ένα από τους ακόλουθους κλάδους ή συνδυασμό θεμάτων των κλάδων αυτών:

15 Δημόσια Διοίκηση, Διοίκηση Επιχειρήσεων, Διοίκηση Προσωπικού, Οικονομικές, Πολιτικές ή Κλασικές Επιστήμες, Νομικά (περιλαμβανομένου του Barrister-at-Law), Δημόσιες Σχέσεις, Κοινωνιολογία, Ψυχολογία, Φιλοσοφία, Φιλολογία, Ιστορία." (Παράρτημα 3).

20 Η Κουρτελλή διαθέτει B.Sc. in the Faculty of Technology (Textile Economics and Management) (Παράρτημα 19, σελ. 3). Η δε Ορφανίδου διαθέτει B.A. in Archeology και M.A. in Ancient History and Classical Archeology (Παράρτημα 19, σελ. 11).

25 Είναι φανερό ότι η Επιτροπή στην άσκηση της δικής της διακριτικής ευχέρειας εύλογα θεώρησε τις δύο αυτές υποψήφιες ότι είχαν τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα και εύλογα εφάρμοσε το σχέδιο στην περίπτωση και επομένως δεν τίθεται θέμα επέμβασης του Δικαστηρίου για τους λόγους που νομολογιακά έχουν καθιερωθεί και στους οποίους έχω αναφερθεί ενωρίτερα
30 στην απόφαση αυτή.

Ως προς το παράπονο του αιτητή ότι δε λήφθηκε υπόψη η πείρα του ως δημόσιος υπάλληλος και σχετικά με τη βαρύτητα που δόθηκε στις συνεντεύξεις, θα πρέπει να λεχθεί ότι όπως φαίνεται από τα σχετικά πρακτικά, η πείρα του

ως δημόσιος υπάλληλος ήταν ενώπιον της Επιτροπής, όπως και το γεγονός ότι στο γραπτό διαγωνισμό είχε βαθμολογηθεί με 172 βαθμούς, και το ότι στη συνέντευξη κρίθηκε "καλός" από τον εκπρόσωπο του Τμήματος και "σχεδόν πολύ καλός" από την Επιτροπή.

5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει.

Αναφορικά με την Προσφυγή Αριθ. 551/88 το παράπονο του αιτητή ότι εσφαλμένα δεν επιλέχθηκε για διορισμό ή προαγωγή δεν ευσταθεί γιατί το σχέδιο υπηρεσίας για τη θέση μεταξύ άλλων προνοεί σαν απαιτούμενο προσόν ότι "οι υποψήφιοι πρέπει να επιτύχουν σε ειδικό γραπτό διαγωνισμό για τη θέση αυτή". Ο αιτητής, όπως είναι παραδεκτό και από τον ίδιο, δεν έχει επιτύχει στον ειδικό γραπτό διαγωνισμό. Επομένως δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει το διορισμό ή την προαγωγή άλλου σε δημόσια θέση μια και δεν κατέχει τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας (βλέπε *Ηλία ν. Δημοκρατίας*, Αναθεωρητική Έφεση 590, η απόφαση δόθηκε στις 14 Μαρτίου, 1989, και τις αποφάσεις που αναφέρονται σ' αυτή). Επομένως, ορθά δε συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή για προαγωγή και δεν προάχθηκε.

10

15

20

Ασφαλώς δε, το παράπονο του αιτητή ότι υπήρξε οχληρία κατά το χρόνο της διεξαγωγής του διαγωνισμού και δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί δεν μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος ακύρωσης. Το θέμα αυτό τέθηκε ενώπιον της Επιτροπής στη συνεδρία της στις 20 Ιουνίου, 1987, κατά την οποία και απορρίφθηκε. Οι συνθήκες διεξαγωγής του διαγωνισμού ήταν για όλους τους διαγωνιζόμενους οι ίδιες και όχι μόνο για τον αιτητή.

25

30

Στην Προσφυγή 561/88 ο δικηγόρος της αιτήτριας επαλαμβάνει τη γραπτή αγόρευση στην Υπόθεση 529/88. Επομένως, όσα αναφέρονται πιο πάνω αναφορικά με την Προσφυγή 529/88 εφαρμόζονται και στην παρούσα προσφυγή. Η αιτήτρια στην υπόθεση αυτή διαθέτει το πλεονέκτημα και έχει βαθμολογία 201 βαθμούς στις γραπτές εξετάσεις αλλά, συγκρινόμενη με ορισμένα από τα

35

ενδιαφερόμενα μέρη, αυτά μεν υστερούν στη βαθμολογία του γραπτού διαγωνισμού υπερέχουν όμως σε άλλα κριτήρια, όπως φαίνεται αναλυτικά στο πρακτικό (Παράρτημα 16) που δόθηκε πιο πάνω. Η αιτιολογία σε αυτό δείχνει
5 γιατί στο σύνολο των κριτηρίων προτιμήθηκαν αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί της αιτήτριας.

Στην Προσφυγή Αριθ. 681/88 το περιεχόμενο των εκτεταμένων ισχυρισμών καλύπτει κάθε δυνατό λόγο ακύρωσης· έλλειψη δέουσας έρευνας, πλάνη περί τα πράγματα, έλλειψη αιτιολογίας, παραγνώριση των αρχών του Διοικητικού Δικαίου και της νομολογίας, μη ικανοποίηση του σχετικού σχεδίου υπηρεσίας. Θα πρέπει να λεχθεί ότι το καθήκον της Επιτροπής σε τέτοιες περιπτώσεις είναι η επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης που θα πληρωθεί και όχι η
10 προαγωγή των ήδη υπηρετούντων στη Δημόσια Υπηρεσία, με βάση τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης αυτής. Όλα τα στοιχεία ήταν ενώπιον της Επιτροπής, έγινε η δέουσα έρευνα, οι φάκελοι όλων των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι ήταν ενώπιον της Επιτροπής και δεν έχει παρουσιασθεί οτιδήποτε
15 που να δείχνει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να κάμει τη δέουσα έρευνα.

Η όλη διαδικασία, όπως φαίνεται στα σχετικά πρακτικά της Επιτροπής φανερώνει μια πλήρη έρευνα κατά την οποία έχουν εξεταστεί όλα τα σχετικά στοιχεία που έπρεπε να είχαν εξεταστεί πριν ληφθεί η επίδικη απόφαση (βλέπε Δημοκρατία ν. Βασιλείου, Αναθεωρητική Έφεση 859, απόφαση δόθηκε στις 30/1/1990).
25

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αυτή
30 αποτυγχάνει.

Σαν κατακλείδα επαναλαμβάνω το τι έχει καθιερωθεί από τη νομολογία, ότι το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει στην απόφαση του διοικητικού οργάνου και δεν ακυρώνει διορισμό ή προαγωγή όταν η απόφαση έχει ληφθεί σύμφωνα με το νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης περίπτωσης και είναι εύλογα επιτρεπτή σ' αυτό. Το δικαστήριο
35

δεν υποκαθιστά με τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για προαγωγή ή διορισμό, την κρίση του αρμόδιου οργάνου και δεν επεμβαίνει εκτός εάν ένας αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι εκείνου που διορίστηκε ή προάχθηκε.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Κάτω από τις περιστάσεις δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.